

Het verhaal van de FUMO

Visie FUMO 2.0

Vastgesteld door het algemeen bestuur van de FUMO op 29 juni 2017

Het verhaal van de FUMO

Het Verhaal van de FUMO, gebouwd op inspiratie uit de Bestuursconferentie van 2 februari 2017 te Earnewâld.

Maandag, 4 februari 2020.

Nog twee weken en dan vindt er weer een AB-vergadering plaats van de gemeenschappelijke regeling FUMO. Jeltsje en Ton van de FUMO staan op het punt de stukken te versturen. Echt veel werk hebben ze er niet aan, nu er al netjes afstemming heeft plaatsgevonden met alle deelnemers in het ambtelijk voorportaal. Sinds enige tijd is dat goed ingeregeld en heeft iedereen zijn draai gevonden. Ton gaat daar graag naartoe. En dat is best uniek, omdat er een wat typische sfeer hangt: een bijzondere mengeling van zakelijkheid en geborgenheid. Zakelijkheid omdat het toch gaat over de organisatie FUMO. Geborgenheid, omdat Ton en zijn gesprekspartners allemaal werken vanuit een houding dat ze gezamenlijk verantwoordelijk zijn voor een goed lopende FUMO.

Natuurlijk was het wennen. Niet meer de milieu-inhoud bepaalt namelijk al enige tijd de agenda, maar vooral de vraagstukken waarmee de FUMO als organisatie te maken heeft. Toen daarmee werd gestart in het najaar van 2017 zag je langzamerhand ook de afvaardiging vanuit de deelnemers veranderen.

De 16 deelnemers hebben met elkaar weer een flinke agenda door te worstelen, maar gelukkig zitten daar geen financiële heikele punten bij. De zaak is stabiel, sinds we heldere en objectieve parameters hebben voor de begroting, die los staan van de productie van de FUMO. De afgelopen periode is benut om het weerstandsvermogen op te krikken waardoor de fluctuaties in “winst en verlies” zelf kunnen worden opgevangen. En dat heeft best de nodige voeten in de aarde gehad. Want wie zit er nu te wachten op het vullen van een pot met zogenaamd dood geld? Maar het is gelukt en sindsdien behoort gedoe over de financiën tot het verleden, zeker nu we ook sinds enige tijd in het algemeen bestuur werken met een kadernota en de deelnemers veel meer betrokken zijn bij het meerjarenperspectief.

Een jaar werken we nu zoals we het graag zien: Friesland breed, met oog voor het lokale, gericht op een veilig en schoon milieu. Maaïke herinnert zich nog de tûkelteammen-processie in 2017: “We wilden in 2018 per se starten met een effectgericht, Friesland breed, programma en dat ging toch met horten en stoten. De FUMO moest ook nog wennen aan zijn rol, omdat deelnemers echt vroegen om de lead daarin te pakken. En dat had in eerste instantie ook inhoudelijk nog wel de nodige voeten in de aarde. We waren er eigenlijk niet echt goed klaar voor. Want tja, een brede risicoanalyse maken en op basis daarvan een gedegen en geïntegreerde strategie bedenken om onze deelnemers zo effectief en efficiënt mogelijk te bedienen . . . dat was wel even een dingetje. Want wie kon dat eigenlijk bij ons? We kunnen nu gelukkig met droge ogen zeggen dat we de goede expertise aan boord hebben. Bovendien hebben we gelukkig ook veel hulp van onze collega’s uit de omliggende provincies waardoor we met elkaar echte kenniskracht hebben ontwikkeld.

Sindsdien is het vertrouwen gegroeid. Waar in 2017 het onderscheid tussen basis- en plustaken nog met hand en tand werd verdedigd, is dat sentiment inmiddels veel vager geworden. Logisch ook omdat de Omgevingswet toch in de kijk op zaken het nodige heeft veranderd. Het aantal gemeenten dat integraal winkelt bij de FUMO is dan ook flink gegroeid. Financieel rekenen we onze plustaken af op gerealiseerde uren, maar beleidsmatig zien we steeds meer congruentie ontstaan.

Hoewel ons Frieslandprogramma voor 2020 nog steeds is gebouwd rondom de basistaken, ziet het er doortimmerd uit. Er is, samen met de deelnemers, veel energie gestoken in het goed afstemmen van beleidsprioriteiten en doelen, om vervolgens de uitvoering slim en op niveau vorm te geven. Het ambtelijke rondje langs het OGON (opdrachtgevers – opdrachtnemersoverleg) verliep daardoor soepel en in goede harmonie. De paar hangpunten die resteerden zijn netjes afgetikt in het vernieuwde VTH-overleg.

Natuurlijk zijn de belangrijkste moten uit ons programma nog steeds de vergunningen en het toezicht, maar we gaan daar eenvoudigweg veel slimmer mee om. Gelukkig worden we daarbij geholpen door de slanke producten- en dienstencatalogus (PDC) met een eenduidig kwaliteitsniveau die het algemeen bestuur in 2017 al vaststelde. Het keuzemenu bij de Friese cafetaria is een heel stuk kleiner geworden en heeft meer de trekken van een kwalitaria gekregen. “Ik herinner me nog de bestuursconferentie van 2 februari 2017 waarin de bestuurders toch klip en klaar zeiden een grote mate van uniformering te willen”, aldus Jan. “Nou, daaraan hebben ze ook echt gevolg gegeven. Die PDC was één, maar ook in de uitvoeringspraktijk gingen we gaandeweg de rit steeds meer uniform werken. We gingen naar één mandaatconstructie, handhaving werd geüniformeerd en de onderdelen die voor heel Friesland van belang waren werden gewoon soepel bij de FUMO voor uitvoering gelegd. Ook daar zag je dat de gunfactor tussen de deelnemers zijn vruchten afwierp. Nu hebben we een soort abonnement bij de FUMO. En dan is het meer een kwestie van “you win some, you lose some. It’s all-in the game”.

Niemand ook die er nog van opkijkt dat wij actief de deelnemers informeren over belangrijke aspecten of veranderingen die wij in ons werk zien of zien aankomen. We vinden dat nu allemaal logisch, maar dat is wel eens anders geweest.

FUMO-medewerkers hebben zich ontwikkeld tot professionals met kennis van uitvoering. Nu de organisatie in rustiger vaarwater is gekomen en de verhoudingen met de deelnemers zijn verbeterd, werken zij met inzet en passie aan de uitvoering van hun taken. Zowel binnen en buiten de FUMO-organisatie weten medewerkers elkaar beter te vinden en maken we slim gebruik van elkaars kennis en ervaring. De adviesfunctie is daardoor in- en extern versterkt.

“Het in elkaar sleutelen van het Frieslandprogramma zal altijd toch een flinke klus blijven, simpelweg omdat je met zoveel partijen op één lijn moet komen. Daar moet je toch een beetje engelengeduld en soepelheid van geest voor hebben”, aldus Riet. “Het jaarlijks invullen van de vrije FUMO-ruimte per deelnemer binnen het Frieslandprogramma is wat dat betreft dan een stuk eenvoudiger omdat je voor dat deeltje telkens met maar één opdrachtgever van doen hebt.”

Onze eigen bedrijfsvoering hebben we eindelijk goed op de rails. Iedereen weet wat hij moet doen en onze processen lopen gesmeerd. Ook digitaal is er nogal wat veranderd, sinds de invoering van ons LIS. We zijn echt een netwerk geworden met onze deelnemers, waarbij we allemaal dezelfde informatie delen in één systeem.

Opgeruimd is alle rommel uit het verleden. Wat een verschil. Geen gedoe ook meer met allemaal verschillende uitvoeringen voor de deelnemers. We werken lekker uniform, voor iedereen hetzelfde. En die netwerkgedachte leeft bij ons best breed, want ook met andere partijen proberen we continu te kijken hoe we kunnen afstemmen en wat we van elkaar kunnen leren.

Informatie-uitwisseling is in belang toegenomen. Dat komt door de Omgevingswet die nog meer dan voorheen vraagt om vroegtijdig betrokken te worden bij ontwikkelingen en vraagstukken en deze integraal benaderen. Dit vraagt echt nog wel wat gewenning. Niet alleen de regelgeving en de instrumenten zijn veranderd, maar ook de manier waarop de contacten tussen burgers, bedrijven en de overheid verlopen. We investeren in onze medewerkers, zodat zij in deze ontwikkeling mee kunnen gaan. Maar verandering van manier van werken, houding en gedrag vraagt tijd. Daar zullen we de komende tijd aandacht aan moeten blijven geven.

De digitale Laan van de Leefomgeving met verschillende gegevenswarenhuizen, vormt nog steeds een hele uitdaging. Op dit punt staat ons echt nog wel wat werk te doen. Het kan nog wel tot 2024 duren voordat we de voordelen daarvan kunnen gaan plukken.

Zoveel jaar na de start zijn we met zijn allen ook echt één FUMO nu. “Ik weet nog dat je goed kon pinpointen wie van de provincie was, wie van de MAD en zo. En allemaal werkten we zoals we altijd gewend waren. Tja, dat was natuurlijk niet echt handig”, aldus Remko. “Dat stadium zijn we gelukkig voorbij. Natuurlijk hielp die automatisering daarbij, maar ook gewoon de gesprekken die we met elkaar hebben gevoerd om samen ons nieuwe, eigen, beeld te vormen. En dat was best nog pittig hoor. Want iedereen vindt natuurlijk zijn eigen manier het beste.” Heiko: “We hebben toen ook nadrukkelijk gezegd dat we onszelf zien als professionals en ook als zodanig behandeld willen worden. En als professional wil je gewoon ook een zekere kwaliteit kunnen leveren. En die ruimte krijgen we nu ook. Het is helder wat er van ons verwacht wordt en we vinden het met elkaar ook van belang dat we onze afspraken nakomen. Ik zit er echt mee als ik mijn afspraken niet na kan komen en ik merk dat dat ook voor mijn collega’s geldt. Zo vullen wij ook onze verantwoordelijkheid in.”

Tjibbe: “Ja, ik merk dat ook. Natuurlijk is niemand tot het onmogelijke gehouden, maar over het algemeen merk ik gewoon bij de collega’s van de FUMO dat ze staan voor het resultaat, dat ze passie hebben voor hun werk en daar ook goed in zijn. En mocht iets niet goed gaan, langer duren dan afgesproken of ergens een kink in de kabel komen, dan krijg ik daar goed op tijd een signaaltje over en dan praten we met elkaar hoe we daar een mouw aan passen. Ik vind dat zelf heel prettig werken en dan word ik ook niet zo verrast.

“Sowieso heb ik de FUMO de afgelopen jaren echt van kleur zien verschieten”, aldus Ronald. “We staan nu niet meer tegen elkaar, maar het voelt nu echt als samenwerken. Veel prettiger. En het grappige is dat ik van de buitenkant echt merk dat ze ook intern goed met elkaar samenwerken. Geen verschillende geluiden, brieven of meningen, maar een afgestemd FUMO-geluid. Wat ik ook heel handig vind is dat de FUMO vier keer per jaar alle opdrachtgevers bij elkaar roept om over de voortgang van het Frieslandprogramma te praten en gewoon eens met elkaar van gedachten te wisselen over wat je als opdrachtgevers en FUMO gezamenlijk verder van belang vindt”. “Verdraaid handig, die meetings”, aldus Klaas, afkomstig uit de gemeente Achtkarspelen. “Zo zie je de collega’s weer eens en kun je samen vanuit die opdrachtgeversrol met de FUMO bespreken waar een collectieve wens ligt. Het werkt goed en ik merk ook dat de collega’s van de FUMO er echt wat mee doen. Kijk, we snappen best dat uiteindelijk het algemeen bestuur als eigenaar van de club erover gaat, maar het is toch fijn als een organisatie ook goed luistert naar zijn klanten.”

Ook Carolien, al 5 jaar vergunningverlener bij de FUMO, heeft de verandering aan den lijve ondervonden. “Wat een verschil, nu het proces sterk is geüniformeerd en gedigitaliseerd. We hebben nu een jaarlijks programma waarbij we telkens een deel van onze processen doorlichten op werking en efficiëntie. Vorig jaar was vergunningverlening weer aan de beurt”. Trots als zij is onderdeel te mogen zijn van de FUMO, is haar dag goed gevuld vandaag. Vandaag staat het nodige overleg op de rol met haar collega van de gemeente Leeuwarden. Even sparren met elkaar voordat de FUMO-brief naar de aanvrager gaat. Het vooroverleg met aanvrager had Carolien al gevoerd, maar er waren nog een paar punten waarover afstemming met de gemeente moest plaatsvinden. En dat werkplezier vertaalt zich ook in harde cijfers. De FUMO scoort goed wat betreft klanttevredenheid. Deelnemers voelen echt dat zij worden meegenomen en dat zij ook echt mede-eigenaar zijn van diezelfde FUMO. Maar ook burgers en bedrijven waarderen ons werk. Dat blijkt keer op keer weer in de toegezonden feedback, die we standaard vragen als we weer een dienst hebben verleend.

En zelfs onze toezichts- en handhavingspoot wordt goed gewaardeerd door burgers en bedrijven. Zeker sinds we als FUMO het regionale werken hebben ingevoerd, waardoor de binding met en kennis van de streek gewoon verbeterd is. “Zelf vind ik het wel lekker werken in de Westhoek van Friesland. Ik kom zelf uit die streek, dus weet van nature al wat er speelt. Das gewoon handig”, aldus Harm. “Natuurlijk zit niemand te wachten op toezicht, maar als we er zijn behandelen we onze subjecten met respect en oog voor hun bedrijfsvoering. We proberen zo min mogelijk last te veroorzaken. Daarom ook nemen we sinds enige tijd nu ook wat toezichtspuntjes van andere organisaties mee en andersom. Daarom ook gaan we niet meer zo maar naar iedereen toe, maar hebben we als FUMO ons echt bekwaamd in risicomangement. Dat was voor ons allemaal best wennen omdat ik zelf gewend was om het hele bed af te halen. En dan is bewust op zoek gaan naar de pijnpunten echt een andere manier van werken”.

Hiermee sluit voorlopig het verhaal zoals wij, FUMO én deelnemers, het graag zien in de nabije toekomst. We realiseren ons dat we met elkaar in ontwikkeling blijven. Onze omgeving en wijzelf veranderen continu. Ons bestaansrecht, onze missie, houden we stabiel. Onze visie past zich aan als de omstandigheden daartoe nopen.

Voor dit moment koersen we richting het volgende:

- Specialisten in slimme uitvoering van omgevingsbeleid
- Gericht op het door onze deelnemers gewenste effect in onze Friese gemeenschappen
- Proactief inspeland op en adviserend over veranderingen in de samenleving en wensen van onze deelnemers
- Netwerkpartner in het openbaar bestuur binnen en buiten Friesland
- Een werkklimaat waarin onze medewerkers zich als professional kunnen ontwikkelen